

Sygn. akt II KO 25/22

POSTANOWIENIE

Dnia 2 czerwca 2022 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Waldemar Płóciennik (przewodniczący)

SSN Małgorzata Wąsek-Wiaderek

SSN Włodzimierz Wróbel (sprawozdawca)

w sprawie **A. W.**

skazanej z art. 286 § 1 k.k.,

po rozpoznaniu wniosku obrońcy skaranej o wznowienie postępowania zakończonego prawomocnym wyrokiem Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 11 stycznia 2022 r., sygn. akt II AKa [...],

p o s t a n o w i ł:

- 1) oddalić wniosek;**
- 2) obciążyć skazaną kosztami sądowymi postępowania w przedmiocie wznowienia postępowania.**

UZASADNIENIE

Obrońca A. W. złożył do Sądu Najwyższego wniosek wznowienie postępowania zakończonego prawomocnym wyrokiem Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 11 stycznia 2022 r. (sygn. akt II AKa [...]). Podstawą wniosku uczyniono art. 540 § 1 pkt 2 lit b k.p.k. (ujawnienie po wydaniu orzeczenia nowych faktów lub dowodów wskazujących na to, że skazano oskarżonego za przestępstwo zagrożone karą surowszą albo nie uwzględniono okoliczności zobowiązujących do nadzwyczajnego złagodzenia kary albo też błędnie przyjęto okoliczności wpływające na nadzwyczajne obostrzenie kary). Autor wniosku wskazał, że jego

Mandantka cierpi na chorobę Hashimoto oraz inne współistniejące zaburzenia na tle zdrowia psychicznego, przez co - zdaniem wnioskodawcy - nie była w stanie rozeznaczyć podczas trwającego procesu i postępowania przygotowawczego wszystkich istotnych sytuacji i zagrożeń procesowych. Obrońca wniósł o uchylenie zapadłych w sprawie orzeczeń i przekazania sprawy do ponownego rozpoznania.

Prokurator w zajęтым stanowisku pisemnym wniósł o nieuwzględnienie wniosku.

Sąd Najwyższy zważył co następuje.

Wniosek okazał się bezzasadny.

Skuteczność wniosku o wznowienie postępowania zakończonego prawomocnym orzeczeniem, odwołującego się do przesłanki ujawnienia nowych faktów lub dowodów, jest uzależniona od wykazania, że istotnie, już po wyczerpaniu zwykłej drogi odwoławczej, pojawią się dowody wiarygodnie podważające trafność istotnych ustaleń faktycznych poczynionych w toku procesu, decydujących o przypisaniu winy lub skutkujących surowszą odpowiedzialnością karną. Postępowanie karne nie podlega wznowieniu w razie zgłoszenia we wniosku jakichkolwiek wątpliwości co do trafności zapadłego rozstrzygnięcia w tym zakresie, ale jedynie wtedy, gdy owe nowe fakty lub dowody realnie wskazują, że zachodzi wysokie prawdopodobieństwo, iż po wznowieniu postępowania zapadnie orzeczenie w tej materii odmienne od orzeczenia poprzedniego. Zatem dla pozytywnego rozstrzygnięcia w przedmiocie wniosku niezbędne jest spełnienie kumulatywnie dwóch przesłanek - proponowany dowód ma mieć cechy dowodu nowego, tj. nieznanego wcześniej ani stronie, ani sądowi orzekającemu w sprawie, a jego treść pozwala z wysokim prawdopodobieństwem twierdzić, że po wznowieniu postępowania zapadnie orzeczenie odmienne od poprzedniego - w postaci uwzględnienia okoliczności zobowiązującej do nadzwyczajnego złagodzenia kary albo nie dojdzie do błędnego przyjęcia okoliczności wpływającej na nadzwyczajne obostrzenie kary.

Z uzasadnienia wniosku wynika, że choroba i inne zaburzenia, na jakie miałyby cierpieć skazana, nie zostały ujawnione w toku procesu ani sądowi, ani jej obrońcy, a mogły wpływać na ewentualne nadzwyczajne złagodzenie kary. Autor wniosku pomija jednak, na jakiej podstawie miałyby dojść do ewentualnego

nadzwyczajnego złagodzenia kary (akcentuje jedynie rzekomą nieporadność skazanej w trakcie postępowania). Tym bardziej brakuje we wniosku precyzyjnego wykazania, której to instytucji związanej z obligatoryjnym nadzwyczajnym złagodzeniem nie zastosowano niesłusznie względem skazanej. W art. 540 § 1 pkt 2 lit. b k.p.k. nie chodzi bowiem o ponowną analizę ewentualnego wpływu nowych dowodów i ustaleń faktycznych na potencjalny wymiar kary w ramach przysługującej sądowi, na podstawie art. 53 k.k., dyskrecjonalności, ale jedynie o przypadki, gdy do modyfikacji kary musiałoby dojść z uwagi na ziszczenie się jednej z przewidzianych prawem obligatoryjnych podstaw nadzwyczajnego złagodzenia. Obowiązujący kodeks karny nie przewiduje takiej podstawy, której przesłanką byłby choroba wpływająca na stan zdrowia psychicznego sprawcy przestępstwa. Nawet bowiem w przypadku ustalenia, że taka choroba mogła powodować znaczne ograniczenie poczytalności sprawcy w chwili czynu, stosowanie nadzwyczajnego złagodzenia kary ma wyłącznie fakultatywny charakter. Nie jest to więc okoliczność „zobowiązująca” do nadzwyczajnego złagodzenia kary w rozumieniu art. 540 § 1 pkt 2 lit b k.p.k.

W tym stanie rzeczy należało orzec jak w sentencji.

a.s.